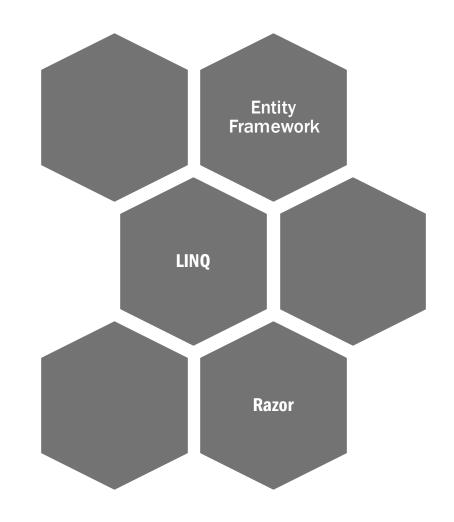
PROJEKT MVC

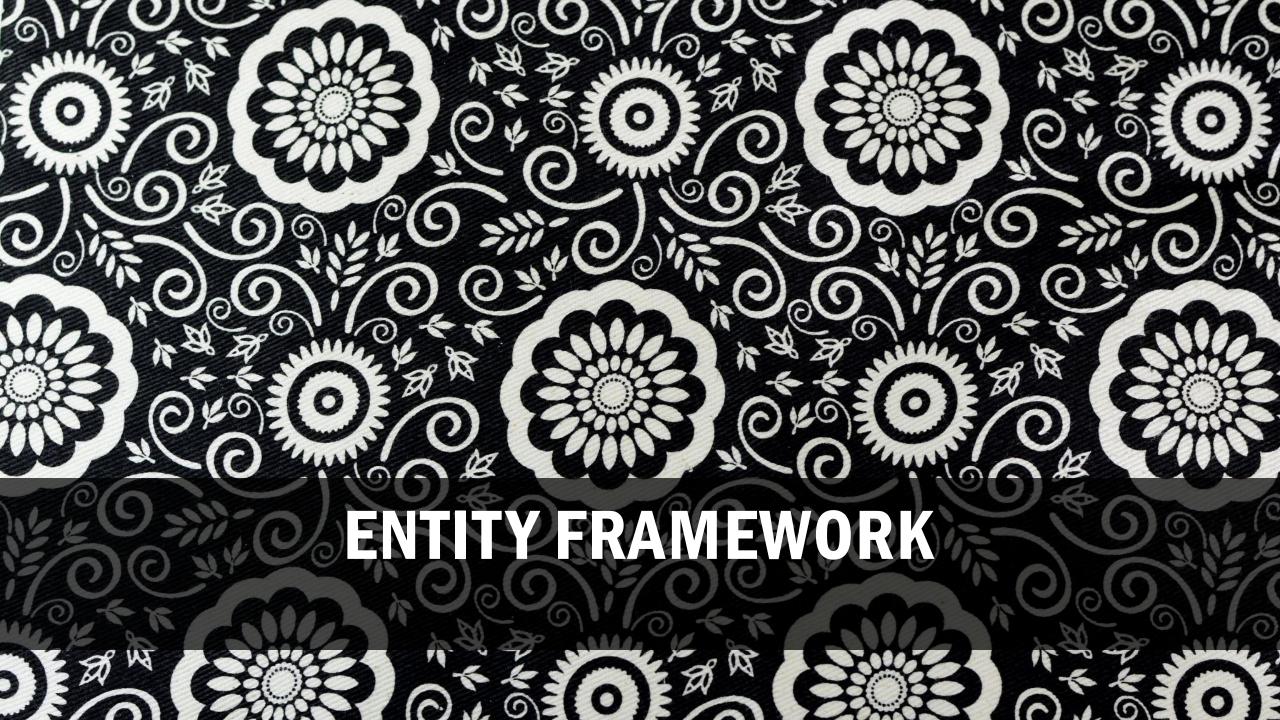
Programowanie wizualne

Wojciech Frohmberg, Instytut Informatyki, Politechnika Poznańska 2022

BAZA TECHNOLOGICZNA

ENTITY FRAMEWORK (EF)

Nowoczesny, łatwy w obsłudze ORM

Transparentne śledzenie zmian w modelach danych

Automatyczne tworzenie oraz aplikowanie migracji schematów bazy danych

Integracja z LINQ oraz serwisami MVC

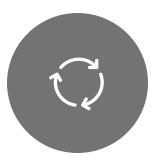
MOŻLIWE PODEJŚCIA KORZYSTANIA Z EF

CODE FIRST

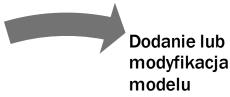
DATABASE FIRST

MODEL FIRST

PROCES UŻYCIA EF (CODE FIRST)

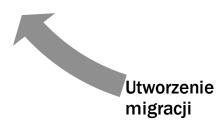

Wprowadzenie migracji do bazy danych

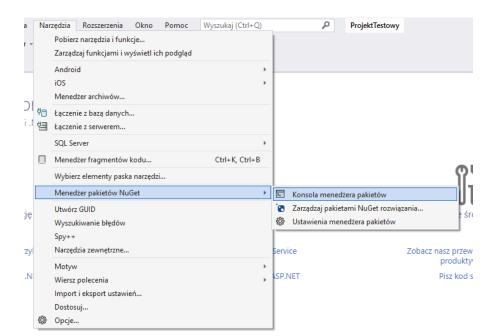
Zmiany w kontekście bazy danych

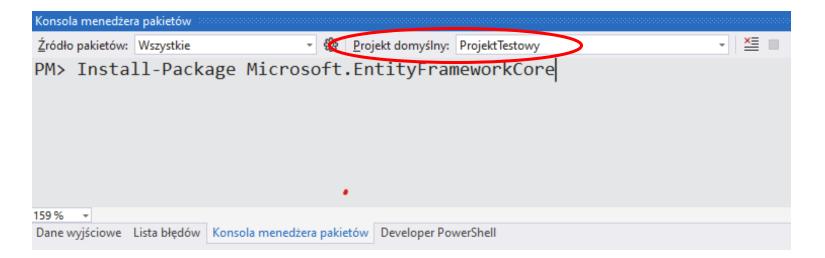
OTWIERANIE KONSOLOWEGO MENEDŻERA PAKIETÓW

Najpierw musimy pobawić się z nugetami. Żeby to zrobić warto skorzystać z konsoli menadżera pakietów. Jeśli nie jest ona aktualnie uruchomiona można ją uruchomić z poziomu menu Narzędzia.

INSTALOWANIE PAKIETÓW

Po upewnieniu się, że konsola operuje na projekcie, w którym chcemy używać Entity Framework instalujemy niezbędne pakiety tj.: Microsoft.EntityFrameworkCore, Microsoft.EntityFrameworkCore.Sqlite korzystając przy tym z komendy Install-Package:

KLASA MODELU

Tworzymy klasę(y) modelu. Może to być dowolna klasa z przynajmniej jedną właściwością za pomocą której osiągniemy efekt unikalności wpisu do bazy danych:

```
namespace ProjektTestowy.Models
{
    public class Model
    {
        public int Id { get; set; }
        public string Name { get; set; }
}
```

KONTEKST DANYCH

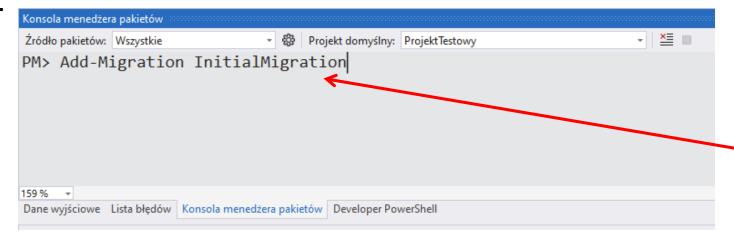
Dodajemy klasę kontekstu danych – klasa będzie odpowiadała za utrzymywanie kolekcji wszystkich modeli, które chcemy przechowywać w bazie danych.

Elementy do zapisania w bazie danych

TWORZENIE MIGRACJI

Korzystając z konsoli menedżera pakietów (oraz z tego, że uprzednio doinstalowaliśmy pakiet Tools EF) - tworzymy migrację kontekstu bazy danych. Migrację należy rozumieć jako sposób zmiany struktury bazy danych z poprzedniego stabilnego punktu na nowy tj. po dokonaniu jakichkolwiek strukturalnych w kodzie mające wpływ na przechowywanie danych. Przy czym zmiany, które chcielibyśmy odzwierciedlić to zarówno zmiany wynikające z dodania nowej klasy modelu, ale i te na poziomie istniejących modelów wynikające z modyfikacji klasy ich

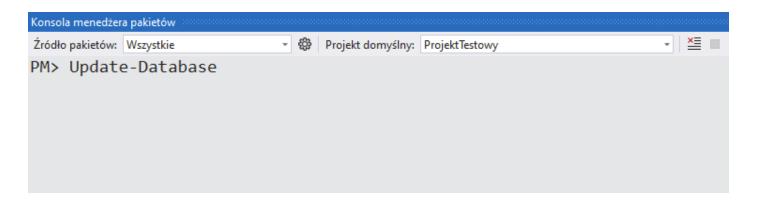
właściwości.

Wymagany parametr - nazwa migracji

APLIKOWANIE ZMIAN DO BAZY

Ostatnim krokiem, który należy wykonać po dokonaniu migracji jest jej zaaplikowanie do bazy danych. Migracja bowiem stanowi tylko procedurę przejścia z jednego punktu strutkuralnego do drugiego i póki nie zostanie zaaplikowana w bazie nie ma jej efektu. Celem zaaplikowania zmian należy skorzystać z komendy Update-Database.

KORZYSTANIEZ BAZY DANYCH

Po wprowadzeniu zmian w strukturze bazy chcielibyśmy móc się do niej odwołać. Do tego celu służy uprzednio utworzony kontekst danych. Żeby odwoływać się do elementów zgromadzonych w bazie tworzymy instancję kontekstu i operujemy na danych z wybranych zbiorów z danymi.

Odczyt danych

```
var context = new DataContext();

=foreach (var model in context.Models)
{
    Console.WriteLine($"{model.Id} {model.Name}");
}
```

Dodawanie danych

```
var context = new DataContext();
var model = new Model { Name = "Nowy model!" };
context.Models.Add(model);
context.SaveChanges();
```

RELACJE JEDEN DO JEDEN

Żeby zamodelować połączenia pomiędzy modelami wystarczy zapewnić dodanie modelu referowanego do zbioru modeli w kontekście danych oraz przechować referencję. Jeśli zależy nam na referowaniu w dwie strony musimy dodatkowo wyspecyfikować, w którą stronę relacja ma być przechowana poprzez jawne wyspecyfikowanie klucza.

```
public class SecondModel
{
    public int Id { get; set; }
    public string Name { get; set; }
    public string Name { get; set; }
    public int BaseModelId { get; set; }
    public Model BaseModel { get; set; }
```

```
Konsola menedzera pakietów

Źródło pakietów: Wszystkie • @ Projekt domyślny: Projekt Testowy

PM> Add-Migration AddOneToOne
Build started...
Build succeeded.
The name 'AddOneToOne' is used by an existing migration.
PM> Update-Database
```

RELACJEJEDEN DO WIELE

Relacje jeden do wiele w tym kontekście są mniej wymagające. Wystarczy w modelu, z którego ma zostać utworzona referencja utrzymywać referencję pojedynczą na referowany model (lub tę referencję pominąć), w drugim modelu chcielibyśmy skorzystać z kolekcji referencji na ten pierwszy model (warto tą kolekcję przy okazji zainicjalizować).

RELACJE WIELE DO WIELE

Połączenia wiele-do-wiele najpewniej już sami bylibyście w stanie zamodelować ale dla kompletności — wystarczy zatem przechować referującą do elementów alternatywnego modelu kolekcję w obu modelach.

```
Konsola menedzera pakietów

Źródło pakietów: Wszystkie

Projekt domyślny: Projekt Testowy

PM> Add-Migration AddManyToMany

Build started...

Build succeeded.

An operation was scaffolded that may result in the loss of the control of the control
```

METODA INCLUDE I MATERIALIZACJA DANYCH

Entity Framework jest z natury leniuchem — korzysta z mechanizmu lazy loading i nie ładuje referencji jeśli nie ma pewności, że będą wykorzystywane. Żeby wymusić załadowanie danych, z których chcemy korzystać musimy zastosować metodę Include. Warto zwrócić uwagę, że EF jest na tyle leniwy, że nie zainicjalizuje za nas kolekcji pomimo użycia metody Include, stąd ręczne inicjalizowanie kolekcji w modelach jest niezbędne.

DEPENDENCY INJECTION (DI)

Entity Framework można wykorzystywać zupełnie niezależnie od typu projektu, którym się posługujemy. Możemy korzystać w ten wygodny sposób z zasobów danych zarówno w przypadku projektu biblioteki klas, aplikacji konsolowej, projektu Windows Forms, aplikacji WPF czy też projektu aplikacji webowej np. MVC.

Często jednak w przypadku projektów wielowarstwowych chcielibyśmy oddzielić warstwę konfiguracji elementów składowych np. bazy danych od warstwy korzystania z tych elementów. Można w tym celu konstrukt składniowy zwany dependency injection, który ułatwia współpracę pomiędzy modułami i zapewnia transparentną architekturę komunikacyjną.

NA CZYM POLEGA DI?

Dependency injection wykorzystuje globalną strukturę do utrzymywania tzw. serwisów. Za pomocą serwisów na żądanie programisty tworzony lub reużyty jest obiekt określonego typu dokładnie w miejscu, w którym jest potrzebny. Dla przykładu z dependency injection możemy skorzystać w ramach kontekstu bazodanowego celem uzyskania konfiguracji naszej aplikacji:

DODANIE SERWISU DO DI MVC

Serwisy zwyczajowo inicjalizowane są w procedurze głównej aplikacji. Od tego z serwisem jakiego typu mamy do czynienia zależy wybór sposobu jego dodania np. serwis bazy danych dodawany jest przy użyciu metody AddDbContext, która w parametrze generycznym przyjmuje typ kontekstu bazy danych:

```
using ProjektTestowy.Models;

var builder = WebApplication.CreateBuilder(args);

// Add services to the container.
builder.Services.AddDbContext<DataContext>();
builder.Services.AddControllersWithViews();

var app = builder.Build();

// Configure the HTTD request pipeline
```


CZYM JEST LINQ?

LINQ to akronim od angielskiego Language-Integrated Query. Tradycyjne zapytania SQL nie najlepiej wpasowują się w składnie języków programowania, ponieważ zwyczajowo zapisuje się je w formie ciągów znaków. W takim podejściu nie mamy gwarancji poprawności składni zapytań dopóki nie uruchomimy i nie przetestujemy zapytania. Sprawę dodatkowo utrudnia fakt, iż część spośród zapytań jest dogenerowywana w trakcie działania programu w zależności od kontekstu i parametrów uruchomienia.

LINQ wychodzi naprzeciw tym problemom i oferuje język zapytań wbudowany w używany język programowania, co daje możliwość weryfikacji składni zapytania bezpośrednio przez kompilator danego języka!

SKŁADNIE LINQ

Query based syntax

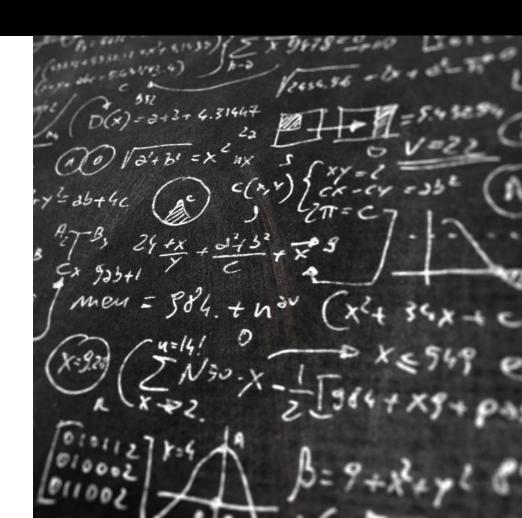
var query = from range_variable in enumerable_or_queryable where range_variable.field > 10 select range_variable;

Method based syntax

```
var query = enumerable_or_queryable
    .Where(range_variable => range_variable.field > 10)
    .Select(range_variable => range_variable);
```

WARTO WIEDZIEĆ

Utworzenie zapytania LINQ nie jest równoznaczne z jego uruchomieniem i ewaluacją wyniku zapytania. Za pomocą kolejnych obiektów typu Quaryable możemy "dobudowywać" właściwe zapytanie, które chcielibyśmy zaaplikować. Rzeczywiste zapytanie (np. SQL, gdy korzystamy z bazy danych) zostaje zmaterializowane dopiero w momencie zgłoszenia żądania uzyskania danych tj. podczas fizycznego przeiterowania po wyniku zapytaniu.

JAK DZIAŁA LINQ?

Niskopoziomowo LINQ opiera swoje działanie na mechanizmie Expression trees, za pomocą którego wnika w poszczególne wyrażenia przekazane do członów zapytania dokonując odpowiednich przekształceń np. tworząc kolejne fragmenty zapytania SQL.

Konsola debugowania programu Microsoft Visual Studio

Decomposed expression: num => num LessThan 5

KLAUZULA FROM

Query based syntax

Klauzula from – określa do jakiego iterowalnego obiektu referujemy i poprzez jaką zmienną zakresu, wielokrotnie użyta klauzula from daje możliwość połączenia różnowartościowego zbiorów.

Method based syntax

Nie ma bezpośredniego odpowiednika dla klauzuli from w ramach tego podejścia. Do celu określenia źródłowego obiektu wywołujemy na tym obiekcie metodę. Z kolei do celu przeprowadzenia połączenia różnowartościowego używamy metody SelectMany.

```
var query = from range_variable in enumerable_or_queryable
    select range_variable;

var query = from range_variable in enumerable_or_queryable
    from other_variable in other_enumerable_or_queryable
    select new { R1 = range_variable, R2 = other_variable };
```

KLAUZULA SELECT

Query based syntax

Klauzula select dokonuje projekcji wartości dla każdego z wpisu źródłowego elementu iterowalnego.

Method based syntax

Odpowiednikiem klauzuli select jest metoda Select.

KLAUZULA JOIN

Query based syntax

Klauzula join dokonuje połączenia równościowego z wyspecyfikowanym elemenetem iterowalnym przy użyciu określonej zmiennej zakresu po określonych i oddzielonych w ramach klauzuli on składowych (muszą one być oddzielone operatorem equals)

```
var query = from range_variable in enumerable_or_queryable
    join other_variable in other_enumerable_or_queryable
    on range_variable.field1 equals other_variable.field1
    select new
    {
        Val1 = range_variable.field1,
        Val2 = other_variable.field2,
    };
```

Method based syntax

Odpowiednikiem klauzuli join jest metoda Join.

KLAUZULAJOINZ GRUPOWANIEM

Query based syntax

Klauzula join może posłużyć do tego żeby przy okazji połączenia równościowego zagregować łączone elementy do elementu iterowalnego. W tym przypadku należy posłużyć się dodatkowo składnią into. Klauzula gwarantuje użycie elementu range_variable nawet jeśli nie ma on odpowiednika w elemencie połączeniowym (outer join)

Method based syntax

Odpowiednikiem klauzuli join z grupowaniem jest metoda GroupJoin.

KLAUZULA GROUP BY

Query based syntax

Klauzula group by różni się od tej znanej z języka SQL tym, że przyjmuje dodatkowy parametr po słowie kluczowym group. W ramach parametru robimy projekcję elementów, które powinny znaleźć się w grupie. Dodatkowo przyna nam się jeszcze klauzula into, dzięki której nazywamy zmienną grupującą.

Method based syntax

Odpowiednikiem klauzuli group by w składni opartej na metodach jest metoda GroupBy.

KLAUZULA ORDER BY

Query based syntax

Klauzula order by pozwala na zdeterminowanie kolejności wyników rosnącą (bądź malejącą) kolejnością elementów określonego wyrażenia

Method based syntax

Odpowiednikami klauzuli order by w składni opartej na metodach są metody OrderBy oraz kolejno wywoływane metody ThenBy. W przypadku wersji descending mamy tutaj odpowiednio dostępne również: OrderByDescending oraz ThenByDescending

METODY AGREGUJĄCE

Przykładowe metody agregujące:

- Count
- Sum
- Average
- Min
- Max
- •

CZYM JEST RAZOR?

Razor stanowi mieszaną składnie pozwalającą na osadzanie/wstrzykiwanie dynamicznych treści (bazując na języku C# lub VB) bezpośrednio w template HTML'owy. Ideą języka jest konstruowanie widoków materializowanych użytkownikowi przy minimalistycznym wkładzie programistycznym, sprowadzającym się co najwyżej do odniesienia do poszczególnych pól modelu, ewentualnie przeiterowaniu po określonej kolekcji.

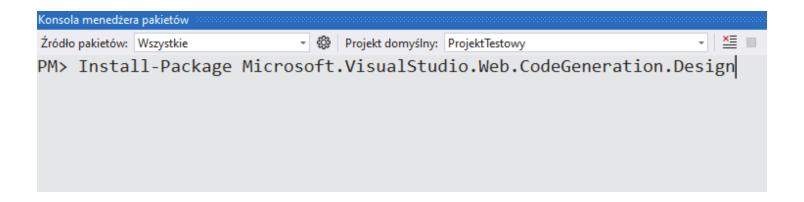
Razor stanowi zatem uzupełnienie składni języków programowania C# oraz VB pozwalające na odcięcie kwestii widoków od kontrolerów obsługujących żądania użytkowników w kontekście wzorca projektowego Model-View-Controller (MVC).

SCAFFOLDING WIDOKÓW

Siłą napędową Razora jest wielopoziomowe korzystanie ze wzorców. Oprócz tego, że sam kod napisany przy użyciu Razora stanowi wzorzec dokumentu HTML do zmaterializowania istnieje silnik wzorcowania pozwalający wygenerować gotowe podstawowe, ale schludne widoki do podstawowych akcji, które chcielibyśmy udostępnić w ramach nieomal każdego kontrolera modelu danych tj. tzw. akcji CRUD (z ang. create, read, update, delete – utwórz, odczytaj, aktualizuj, usuń)

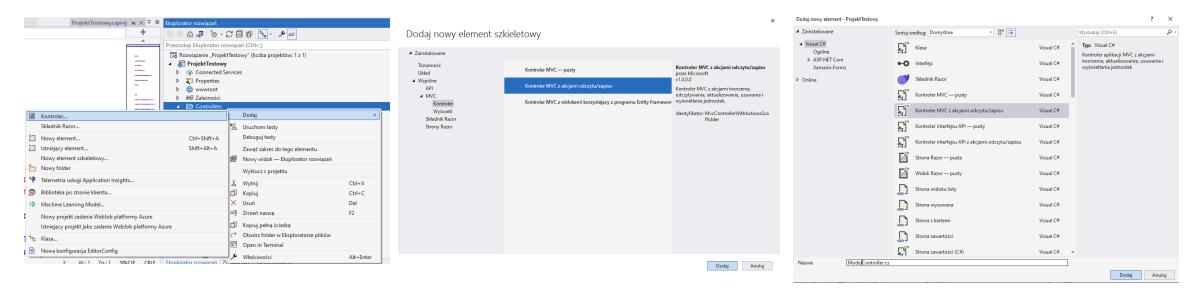
INSTALOWANIE ZALEŻNOŚCI

Żeby skorzystać się ze scaffoldingu nie obędzie się bez użycia menedżera pakietów. Potrzebny nam będzie nuget Microsoft.VisualStudio.Web.CodeGeneration.Design

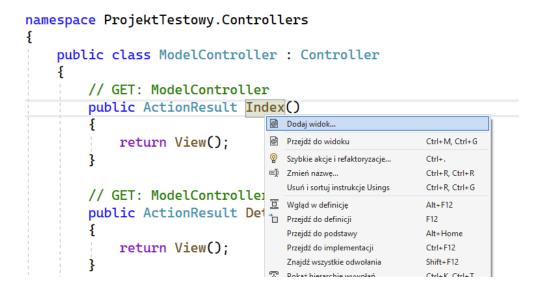
DODAWANIE NOWEGO KONTROLERA Z AKCJAMI CRUD

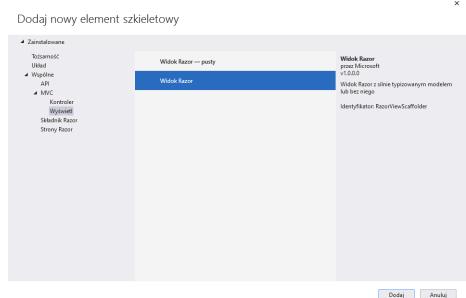
Najpierw musimy zapewnić sobie kontroler, który udostępniłby akcje których wynikiem powinno być zmaterializowanie wzorca widoku:

DODAWANIE WIDOKU DO AKCJI (1)

W ramach kontrolera możemy teraz wybrać akcję dla której widok chcielibyśmy wygenerować

DODAWANIE WIDOKU DO AKCJI (2)

Ostatnim krokiem jest dobranie odpowiednich parametrów scaffoldingu – szablonu z którego chcielibyśmy skorzystać (dostępne są: Create, Delete, Details, Edit, List), modelu, dla którego generujemy widok czy kontekstu danych przy użyciu, którego model jest składowany w bazie.

			X
Dodaj Widok	Razor		
Nazwa widoku	Index		
Szablon	List		*
Klasa modelu	Model (ProjektTestowy.Models)		-
Klasa kontekstu danych	DataContext (ProjektTestowy.Models)		•
Opcje			
Utwórz jako widok czę	ściowy		
✓ Odwołaj się do bibliote	ek skryptów		
✓ Użyj strony układu			
(Zostaw pustą, jeśli jesi	t ustawiona w pliku Razor _viewstart)		
		Dodaj	Anuluj

